

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 35/2022 28.08.2022

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Boże, nasz Ojcze, Ty nas pokrzepiłeś przy swoim stole, spraw, aby ten Sakrament utwierdził nas w miłości i pobudził do służenia Tobie w braciach.”(Modlitwa po Komunii na dziś)

Czy Jezus jak wtedy w domu faryzeusza zastanie nas dziś razem siedzących przy stole? Może warto właśnie przy tej okazji porozmawiać w gronie rodzinnym o tym, jak możemy zrealizować Jezusową wskazówkę o drodze do szczęścia, którą wypowiedział do nas dzisiaj: „kiedy urządzasz przyjęcie, zaproś ubogich, ułomnych, chromych i niewidomych. A będziesz szczęśliwy.” ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Jezus zachęca nas do wejścia przez ciasne drzwi, co oznacza pójście za Nim z miłością, tak jak robią to ci, którzy cierpią z powodu swojej wiary, ale nie przestają się modlić i miłować i odpowiadając na zło dobrem znajdują siłę, by przebaczyć. ” „Z niepokojem i smutkiem śledzę sytuację w Nikaragui. Chciałbym wyrazić przekonanie i nadzieję, że dzięki otwartemu i szczeremu dialogowi nadal można znaleźć podstawy do pełnego szacunku i pokojowego współistnienia.” (21.08) „Miłosierdzie Boże, które uczyniło nas braćmi i siostrami, wzywa nas, abyśmy byli budowniczymi pokoju i zgody.” (22.08) „Pokój jest przede wszystkim postawą serca. Rodzi się ze sprawiedliwości, wzrasta w braterstwie, żyje bezinteresownością. Pobudza, aby służyć prawdzie.” (23.08) „W starości, gdy zbliżamy się do odejścia, zasadnicze elementy życia, które są nam najdroższe, wydają się wówczas szczególnie jasne. Całe nasze życie jawi się jak ziarno, które trzeba będzie zakopać, aby mógł się narodzić jego kwiat i owoc.” „Potrzebujemy pokoju!” (24.08) „Często pokój nie jest dziełem wielkich osobowości, lecz codziennej determinacji zwykłych mężczyzn i kobiet.” (25.08) „Modlitwa pomaga nam utrzymać żywą wiarę; olej wiary zachowuje się dzięki częstemu zwracaniu myśli ku Panu: bardzo może nam pomóc spojrzenie na obraz Ukrzyżowanego, zatrzymanie wzroku na Jezusie. Jest to piękny sposób modlitwy.” (26.08)

Intencja Papieskiej Światowej Sieci Modlitwy na wrzesień:

Módlmy się, aby kara śmierci, która godzi w nienaruszalność i godność osoby, została zniesiona w ustawodawstwie wszystkich państw świata.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w 22. Niedzielę w Ciągu Roku, prosimy Ojca, aby „zaszczepił w naszych sercach miłość do Niego i dał nam wzrost pobożności, umocnił w nas wszystko, co dobre, i troskliwie strzegł tego, co umocnił”.
2. Dziękuję tym, którzy pięknie przygotowali dzisiejszą uroczystą Mszę św. dożynkową.
3. W poniedziałek będziemy obchodzić wspomnienie obowiązkowe męczeństwa św. Jana Chrzciciela, a w sobotę – św. Grzegorz Wielkiego, papieża i doktora Kościoła.
4. W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek miesiąca z modlitwą o powołania, pierwszy piątek z modlitwą wynagradzającą Sercu Pana Jezusa i pierwsza sobota z modlitwą wynagradzającą Niepokalanemu Sercu Maryi, Różańcem św. i medytacją różańcową.
5. We czwartek o 8:00 odbędzie się Msza św. na rozpoczęcie roku szkolnego z błogosławieństwem tornistrów i przyborów szkolnych. Zapraszam dzieci, rodziców i dziadków do modlitwy za nasze pociechy i całą społeczność przedszkola i szkoły.
6. Tego dnia, tj. 1 września w Szkole Podstawowej im A. Mickiewicza odbędzie się koncert patriotyczny Zespołu Pieśni i Tańca Śląsk. Koncert jest poświęcony „Jaguarowi i jego żołnierzom”, a odbywa się w rocznicę napaści Niemiec na Polskę i rozpoczęcia bohaterskiego szlaku bojowego żołnierzy Wojska Polskiego, Armii Krajowej i Konspiracyjnego Wojska Polskiego, którzy od 1939 roku walczyli przez lata z niemieckim okupantem oraz po 1945 r. z komunistyczną władzą. Koncertowi towarzyszyć będzie wystawa „Żołnierze Niezłomni - Wyklęci Bohaterowie” oraz pokaz historycznego wyposażenia żołnierzy Wojska Polskiego z okresu II wojny światowej. Można będzie odwiedzić także mobilny punkt o nazwie: Wojskowe Centrum Rekrutacji. Wystawa czynna będzie od 16:00. O 18:00 rozpocznie się koncert. Zaprasza Wójt Gminy, Stowarzyszenie Wspólnota Gaude Mater i Stowarzyszenie „Solidarność i Niezawisłość”.
7. W „Niedzieli” polecamy artykuł „Okiem Kustosza” o historycznych tajemnicach Jasnej Góry oraz tekst „Żywią i bronią” o przyszłości rolnictwa w Polsce.
8. W „Oblubieńcu” znajdziemy obszernie fragmenty homilii, którą skierował przed laty do młodzieży zgromadzonej na Westerplatte św. Jan Paweł II. Jest to jedno z najważniejszych przemówień Papieża Polaka na polskiej ziemi. Zachęcam wszystkich do przeczytania z uwagą.
9. W tym roku po raz pierwszy sześciolatki w naszym przedszkolu będą korzystały podczas katechezy z bogatych w treści i pięknych w formie podręczników. Proszę o pomoc w ufundowaniu ich dla nich. Koszt jednego to 19 zł, a potrzeba ich około 50 sztuk. Chętnych proszę o kontakt ze mną (tj. z proboszczem).

Jan Paweł II do młodzieży na Westerplatte

Homilia w czasie Liturgii Słowa, 12 czerwca 1987r.

1. Wam, którzy jesteście dziś zgromadzeni tu, na Westerplatte, wam, młode pokolenie ludzi polskiego morza i Pomorza, i wam, młodym na całej ojczyźnie, przekazuję pozdrowienie Chrystusowego Kościoła i pocałunek pokoju. [...]

2. [...] List do młodych, który [...] skierowałem do wszystkich — oczywiście, także do młodzieży polskiej — był właściwie obszerną analizą spotkania i rozmowy Chrystusa z młodzieńcem. I dzisiaj również do tego listu się odwołuję. Równocześnie zaś, biorąc pod uwagę szczególne okoliczności naszego spotkania na Westerplatte, podejmuję — wspólnie z wami — raz jeszcze analizę tego ewangelicznego spotkania i tej rozmowy.

Młody człowiek pyta Chrystusa: „Co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?” (Mk 10,17). W odpowiedzi Ten, którego młodzieniec nazwał „nauczycielem dobrym” (por. tamże), wskazuje mu na przykazania Boże. „Znasz przykazania: nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, czyli bądź prawdomówny, nie oszukuj, czcij swego ojca i matkę” (Mk 10,19).

Przykazania Boże. Dekalog. Znamy je dobrze. Umiemy na pamięć — i często powtarzamy. Przemawiają one do każdego człowieka bezpośrednią oczywistością prawdy w nich zawartej. Przykazania te nadał Bóg ludowi Starego Przymierza za pośrednictwem Mojżesza, ale równocześnie nawet i bez tego nadania są one wypisane „w sercu” człowieka. Nadanie tych przykazań ze strony Boga jest poniekąd potwierdzeniem ich obecności w świadomości moralnej człowieka. Zarazem wzmocnieniem mocy ich zobowiązania w sumieniu każdego.

3. W ten sposób znajdujemy się w samym centrum sprawy, której na imię: człowiek. Człowiek: każdy i każda z was.

Człowiek jest sobą poprzez wewnętrzną prawdę. Jest to prawda sumienia, odbita w czynach. W tej prawdzie każdy człowiek jest zadany samemu sobie. Każde z tych przykazań, które wymienia z przekonaniem młody rozmówca Chrystusa, każda zasada moralności jest szczególnym punktem, od którego rozchodzą się drogi ludzkiego postępowania, a przede wszystkim drogi sumień. Człowiek idzie za prawdą tutaj wyrażoną, którą równocześnie dyktuje mu sumienie, albo też postępuje wbrew tej prawdzie. W tym miejscu zaczyna się istotny dramat, tak dawny jak człowiek. W punkcie, który ukazuje Boże przykazanie, człowiek wybiera pomiędzy dobrem a złem. W pierwszym wypadku — rośnie jako człowiek, staje się bardziej tym, kim ma być. W drugim wypadku — człowiek się degraduje. Grzech pomniejsza człowieka. Czy tak nie jest? Rozejrzyjcie się wokoło! Popatrzcie po środowiskach bliższych i dalszych! Czy tak nie jest?

4. Mówi się słusznie o prawach człowieka. Podkreśla się, zwłaszcza w naszej epoce, znaczenie tych praw.

Nie można jednakże zapomnieć, że prawa człowieka są po to, ażeby każdy miał przestrzeń potrzebną do spełniania swoich zadań i powinności. Ażeby w ten sposób mógł się rozwijać. Mógł stawać się bardziej człowiekiem.

Prawa człowieka muszą być podstawą tej moralnej mocy, którą człowiek osiąga przez wierność prawdzie i powinności. Przez wierność prawemu sumieniu. Owszem,

przez wierność Bożym przykazaniom, tak jak o tym mowa w rozmowie Chrystusa z młodzieńcem.

Chodzi bowiem o wartości trwałe i niezmiennie. Młodzieniec ewangeliczny jest świadom tego, że zachowanie przykazań Bożych jest drogą do „życia wiecznego”. Tak. Człowiek żyje w tej perspektywie. I ta perspektywa: życia wiecznego, spotkania z Bogiem, który jest moim Stwórcą, Ojcem i Sędzią — stanowi źródło moralnej mocy człowieka. Czego mogę życzyć wam, młodym na ziemi ojczyściej, którzy wzrastacie w trudnych nieraz warunkach materialnych, czasem wręcz z jakimś poczuciem beznadziei? Czego mogę wam życzyć?

Myślę, że w tym punkcie z pewnością się nie mylimy, odczytując tekst ewangeliczny. Ta perspektywa, którą ugruntowują w nas słowa Chrystusa, jest dla człowieka, od młodości, źródłem moralnej mocy. Chłopiec, dziewczyna, którzy nauczą się obcować z Bogiem na gruncie wewnętrznej prawdy swego sumienia, są mocni. Mogą stawić czoło przeróżnym sytuacjom, nawet bardzo trudnym.

5. Zagrożeniem jest klimat relatywizmu. Zagrożeniem jest rozchwianie zasad i prawd, na których buduje się godność i rozwój człowieka. Zagrożeniem jest sączenie opinii i poglądów, które temu rozchwianiu służą.

Aktualne są tu słowa kardynała Newmana, że potrzeba „ludzi, którzy znają swoją religię i którzy ją zgłębiają; którzy dokładnie wiedzą, jaka jest ich pozycja; którzy są świadomi tego, w co wierzą, a w co nie; którzy tak dobrze znają swoje Credo, że potrafią z niego zdać sprawę; którzy do tego stopnia poznali historię, że umieją jej bronić”.

Młodzieniec z Ewangelii miał bardzo jasny pogląd na zasady, wedle których winno się budować ludzkie życie. A jednak i on w pewnym momencie nie zdołał przekroczyć progu swoich uwarunkowań. Kiedy Chrystus, zwracając się do niego z miłością, powiedział: „pójdź za Mną” (por. Mk 10,21) — nie poszedł. Nie poszedł, ponieważ „miał majątności wiele” (por. Mk 10,22). Pragnienie, aby zachować to wszystko, co miał, przeszkodziło mu. Pragnienie, ażeby „mieć”, ażeby „więcej mieć”, przeszkodziło mu w tym, aby „bardziej być”. Droga bowiem, jaką wskazywał Chrystus, do tego prowadziła: ażeby „bardziej być”! Zawsze do tego prowadzą wskazania Ewangelii. W każdym bez wyjątku zawodzie czy powołaniu — wezwanie Chrystusa do tego prowadzi.

Wasze powołania i zawody są różne. Musicie dobrze rozważyć, w jakim stosunku — na każdej z tych dróg — pozostaje „bardziej być” do „więcej mieć”. Ale nigdy samo „więcej mieć” nie może zwyciężyć. Bo wtedy człowiek może przegrać rzecz najcenniejszą: swoje człowieczeństwo, swoje sumienie, swoją godność. To wszystko, co stanowi też perspektywę „życia wiecznego”.

„Życie wieczne” — to królestwo Boże. Przykazania Boże do niego stanowią drogę. Ale... czyż nie jest prawdą, że zależy od nich równocześnie to, co tu na ziemi można nazwać „królestwem człowieka”? Czyż może być życie na jakimkolwiek miejscu ziemi „królestwem człowieka”, jeśli się odrzuci te przykazania: nie zabijaj, nie cudzołóż, nie mów fałszywego świadectwa, czcij ojca i matkę swoją, będziesz miłował bliźniego twego?

6. Młody rozmówca Chrystusa „odszedł” i „odszedł smutny” (por. Mk 10,22). Dlaczego smutny? Może zdawał sobie sprawę z tego, jak wiele traci.

Istotnie. Tracił ogromnie wiele. Gdyby został z Chrystusem, tak jak apostołowie, byłby się doczekał dnia jerozolimskiej Paschy. Byłby się doczekał krzyża na Golgocie, ale potem i zmartwychwstania. I zstąpienia Ducha Świętego. Byłby się doczekał tej przedziwnej przemiany, jakiej w dniu Pięćdziesiątnicy dostąpili apostołowie. Stali się nowymi ludźmi. Osiągnęli wewnętrzną moc prawdy i miłości.

Gdyby został przy Chrystusie ów młody człowiek, byłby się przekonał o tym, że On — Nauczyciel i Mistrz — „umiłował swych... do końca ich umiłował” (J 13,1). I właśnie przez tę miłość „do końca” „dał im moc, aby się stali synami Bożymi” (por. J 1,12). Oni — ludzie. Zwyczajni, słabi ludzie. [...]

7. Ta moc ducha, moc sumień i serc, moc łaski i charakterów, jest szczególnie nieodzowna w tym waszym pokoleniu.

Ta moc jest potrzebna, aby nie ulec pokusie rezygnacji, obojętności, zwątpienia czy wewnętrznej, jak to się mówi, emigracji; pokusie wielorakiej ucieczki od świata, od społeczeństwa, od życia, także ucieczki w znaczeniu dosłownym — opuszczania Ojczyzny; pokusie beznadziejności, która prowadzi do samozniszczenia własnej osobowości, własnego człowieczeństwa poprzez alkoholizm, narkomanię, nadużycia seksualne, szukanie doznań, wyżywanie się w sektach czy innych związkach, które są tak obce kulturze, tradycji i duchowi naszego narodu.

Ta moc jest potrzebna, ażeby umieć samemu docierać do źródeł poznania prawdziwej nauki Chrystusa i Kościoła, zwłaszcza wtedy, gdy na różne sposoby usiłuje się was przekonać, że to, co „naukowe” i „postępowe” zaprzecza Ewangelii, gdy ofiarowuje się wam wyzwolenie i zbawienie bez Boga, czy nawet wbrew Bogu.

Ta moc jest potrzebna, by żyć we wspólnocie Kościoła, współtworzyć środowiska oparte na akceptacji Chrystusa-Prawdy, by dzielić się ze wspólnotą swoim bogactwem, a także swoimi poszukiwaniami. Tyle jest serc, tyle jest serc, które czekają na Ewangelię.

Ta moc potrzebna jest, by żyć na co dzień odważnie, także w sytuacji obiektywnie trudnej, aby dochować wierności sumieniu w studiach, w pracy zawodowej, by nie ulec modnemu dziś konformizmowi, by nie milczeć, gdy drugiemu dzieje się krzywda, ale mieć odwagę wyrażenia słusznego sprzeciwu i podjęcia obrony. „Więcej być”. Dzisiejsze „więcej być” młodego człowieka to odwaga trwania pełnego inicjatywy — nie możecie z tego zrezygnować, od tego zależy przyszłość każdego i wszystkich — trwania pulsującego świadectwa wiary i nadziei. „Więcej być” to na pewno nie ucieczka od trudnej sytuacji.

Ta moc napełni twoje serce tym życiodajnym napojem. Ta moc potrzebna jest, by żyć autentycznym życiem wiary, życiem sakramentalnym, które odnawia się zwłaszcza w sakramencie pokuty i wyraża się przez Eucharystię.

Ta moc potrzebna jest, by apostołować w swoim otoczeniu radością i nadzieją mimo wszystko, by dawać siebie innym w pracy, w rodzinie, w szkole czy na uczelni, we wspólnocie parafialnej, w środowisku i wszędzie — na miarę swoich możliwości.

Ta moc, która płynie z Chrystusa, która zawiera się w Ewangelii, jest potrzebna, aby od siebie wymagać, by postępowaniem waszym nie kierowała chęć zaspokojenia własnych pragnień za wszelką cenę, ale poczucie powinności:

spełniam to, co jest słuszne, co jest moim powołaniem, co jest moim zadaniem. Powiedziałem przed czterema laty na Jasnej Górze: „Musicie od siebie wymagać, nawet gdyby inni od was nie wymagali” (18 VI 1983 r.). Wbrew wszystkim mirażom ułatwionego życia musicie od siebie wymagać. To znaczy właśnie „więcej być”.

Przyszłość Polski zależy od was i musi od was zależeć. To jest nasza Ojczyzna — to jest nasze „być” i nasze „mieć”. I nic nie może pozbawić nas prawa, ażeby przyszłość tego naszego „być” i „mieć” zależała od nas. Każde pokolenie Polaków, zwłaszcza na przestrzeni ostatnich dwustu lat, ale i wcześniej, przez całe tysiąclecie, stawało przed tym samym problemem, można go nazwać problemem pracy nad sobą, i — trzeba powiedzieć — jeżeli nie wszyscy, to w każdym razie bardzo wielu nie uciekało od odpowiedzi na wyzwanie swoich czasów. Dla chrześcijanina sytuacja nigdy nie jest beznadziejna. Chrześcijanin jest człowiekiem nadziei. To nas wyróżnia, począwszy od tego patriarchy, którego nazywa św. Paweł „ojcem naszej wiary”: uwierzył wbrew nadziei; to nas wyróżnia poprzez Bogarodzicę, o której Elżbieta przy nawiedzeniu powiedziała: „Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła”, po ludzku, wbrew nadziei, uwierzyła, że się stanie, bo w dziejach człowieka działa Bóg. Powiedział Chrystus: „Ojciec mój dotąd działa i Ja działam”. I to miejsce jest także świadkiem wielkiego działania Boga przez ludzi.

8. Wiemy, że tu, na tym miejscu, na Westerplatte, we wrześniu 1939 roku, grupa młodych Polaków, żołnierzy, pod dowództwem majora Henryka Sucharskiego, trwała ze szlachetnym uporem, podejmując nierówną walkę z najeźdźcą. Walkę bohaterską.

Pozostali w pamięci narodu jako wymowny symbol. Trzeba, ażeby ten symbol wciąż przemawiał, ażeby stanowił wyzwanie dla coraz nowych ludzi i pokoleń Polaków. Każdy z was, młodzi przyjaciele, znajduje też w życiu jakieś swoje „Westerplatte”. Jakiś wymiar zadań, które musi podjąć i wypełnić. Jakąś słuszną sprawę, o którą nie można nie walczyć. Jakiś obowiązek, powinność, od której nie można się uchylić. Nie można „zdezercerować”.

Wreszcie — jakiś porządek prawd i wartości, które trzeba „utrzymać” i „obronić”, tak jak to Westerplatte, w sobie i wokół siebie. Tak, obronić — dla siebie i dla innych.

Biskup Kozal, męczennik z Dachau, powiedział: „Od przegranej orężnej bardziej przeraża upadek ducha u ludzi. Wątpiący staje się mimo woli sojusznikiem wroga”.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 28.08 – XXII Niedziela w Ciągu Roku

- 8:00** 1.) † Jana (17 r.) i Helenę Ptaków oraz ich rodziców
2.) † Ryszarda (2 r.), Mariana i Mariannę Sobczaków, Zofię, Wiesława, Jerzego, Eryka i Felicję Dłubaków, Irenę Mazurek
- 11:00** 1.) **Dożynki** – Msza św. dziękczynno-błagalna za rolników
2.) O Boże błogosławieństwo dla rodziny Marciniaków i Gondro
Za Monikę z okazji urodzin o zdrowie, umocnienie wiary i Dary Ducha Świętego od męża i dzieci
- 18:00** † Feliksa Bogusa (6 r.)

Poniedziałek 29.08 – Wspomnienie męczeństwa św. Jana Chrzciela

18:00 Dziękczynno-błagalna za Łukasza i Katarzynę Piotrowskich
z okazji rocznicy zawarcia małżeństwa

18:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 19:00)

Wtorek 30.08

17:00 † Józefa Janika (3 r.)

Środa 31.08

17:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

18:00 Nowenna do św. Józefa i Msza św.

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny
- 3.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Jana, Krystyny, Józefa, Krystyny, Agnieszki, Andrzeja, Barbary, Justyny, Jarosława i Janiny
- 4.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 5.) O pokój na Ukrainie oraz o nawrócenie Rosji, a dla poległych i zamordowanych o pokój wieczny
- 6.) O trwałe owoce dla uczestników wakacyjnych rekolekcji
- 7.) † Krzysztofa Kościelnego od rodziny Siwczyńskich
- 8.) † Reginę Wróbel od Katarzyny Musiel
- 9.) † Piotra Zielonkę od Danuty Kwiedacz z rodziną
- 10.) † Marka Majchrzaka od córki Olgi z rodziną

Czwartek 1.09 – Pierwszy czwartek miesiąca

8:00 Msza św. o Boże błogosławieństwo dla wszystkich uczniów z naszej parafii, nauczycieli oraz wszystkich posługujących w szkole i przedszkolu

18:00 † Jerzego (r.) i Sławomira Misiaków

Piątek 2.09 – Pierwszy piątek miesiąca

7:00 † Mariannę-Henrykę Raczyńską od Zakładu Pogrzebowego „Gibert”

17:15 Sakrament Pokuty i Pojednania

18:00 † Krystynę Biernacką (r.)

Akt wynagrodzenia Najświętszemu Sercu Jezusowemu

18:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)

Sobota 3.09 - Wspomnienie św. Grzegorza Wielkiego, papieża i doktora Kościoła, pierwsza sobota

9:00 O Boże błogosławieństwo i miłość do Boga i ludzi dla Franciszka z okazji 12 urodzin

Akt wynagrodzenia Niepokalanemu Sercu Maryi

Różaniec św. i medytacja różańcowa

18:00 † Piotra Puchałę z okazji urodzin od rodziców i całej rodziny

Niedziela 4.09 – XXIII Niedziela w Ciągu Roku

7:30 Wypominki roczne

8:00 1.) **Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach rocznych**
2.) † Małgorzatę i Jerzego Czapników

11:00 O Boże błogosławieństwo dla Wiktorii Ogłazy z okazji 1.urodzin
O Boże błogosławieństwo dla Filipa Mateusza Fabrycznego z okazji chrztu
O Boże błogosławieństwo dla Emilii Marii Walkosz z okazji chrztu

18:00 † Helenę i Alojzego Bojanowskich oraz ich rodziców, Marka Ciofani,
Marianne, Marka i Jana Paturejów, Bożenę i Stanisława
Lewandowskich

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa,
17:30 – 18:00 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Próby scholi młodzieżowo-dziecięcej sobota, 12:00 – 12:45

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku o 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 11:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania młodych ze słowem Bożym – środa o 19:10,

Akcja Katolicka – pierwszy poniedziałek miesiąca o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Świetlica parafialna św. Józefa od poniedziałku do piątku, 15:00 – 18:00
na indywidualne zgłoszenie (tel. 723968317)

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św. lub na życzenie: tel. 504843975

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiwreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiwreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881